

Núm. 27

Gener'87

Edita: Jazz Club de Granollers

JAZZ CLUB GRANOLLERS

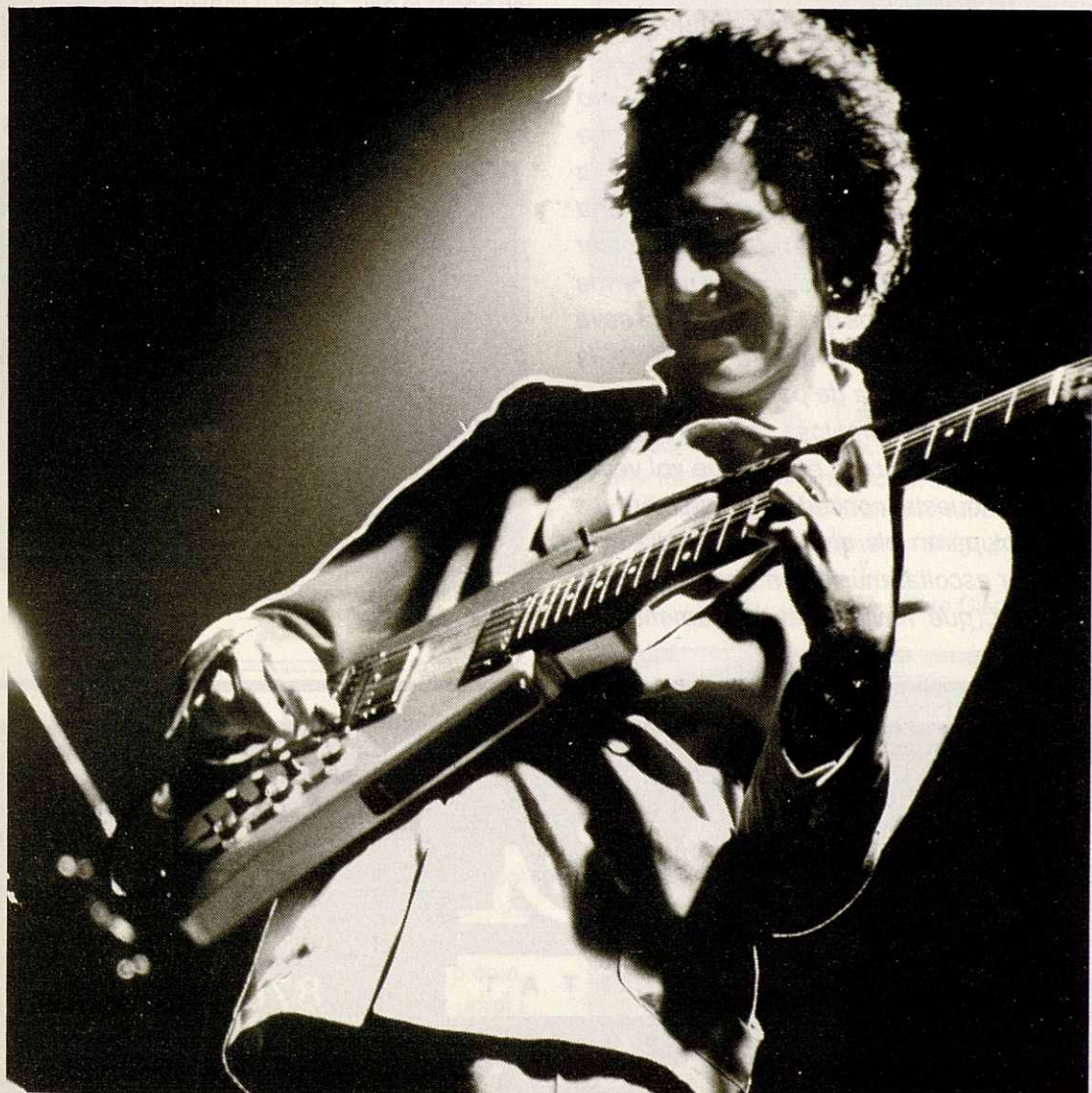

Foto: ESPAULELLA

MAX SUNYER

El cicle "Ara Jazz-5" de nou en marxa

Amb alegria, em rebut la noticia de que el cicle ARA JAZZ amb la seva cinquena edició, es torna a posar en funcionament, a partir del divendres 6 de febrer, amb un concert de molta importància, el duo format per NIELS O.H. PEDERSEN al baix i PHILLIPPE CATHERINE, a la guitarra. Però a partir d'aquí la fórmula de programació que habitualment feia el Cercle Cultural de la Caixa, canvia, durant l'any es succeïran una sèrie de concerts mes "senzills" però potser més valuosos, es promocionarà d'una forma seriosa músics i grups de Granollers, i la seva comarca, una fórmula que ja nosaltres fa temps teniem la idea de portar-ho a terme. I que creiem molt profitosa, encara que no tant exitosa, de cara al públic, que vol veure figures. Aquests concerts, normalment es desenvoluparan els divendres. Un dia molt ideal per escoltar música en directe. El cicle Ara Jazz, que havia estat últimament a la

corda fluixa gràcies a l'impetu i l'il·lusió que sol posar-hi Roser Lleonart, amb totes les coses, ha fet possible que un any més, Granollers gaudeixi d'actuacions de jazz en viu, estrelles americanes, o estrelles de casa nostra, tant si val, la qüestió és, que, tot és JAZZ.

Lluís SITJES i PLANAS

Slide Hampton, "París Reunion Band" que actuà dins el Cicle "Ara Jazz-3"

Sitjes

la

PUBLICITAT

bon entesa...

870 65 33

II Matinal de Jazz amb "Zefir" i "Slyinky Boo-Art Oil"

El passat diumenge 21 de desembre, tingué lloc a l'Auditori de la Casa de Cultura Sant Francesc, la segona matinal de jazz organitzada pel JAZZ CLUB GRANOLLERS, amb el suport del Servei Municipal de Cultura; com a cloenda de les seves activitats corresponents a l'any 1986.

A l'esmentat concert varen participar-hi els grups "ZEFIR" compostat per Jordi Desumvila, saxo alt;

Zefir

Toni Pujol, saxo tenor; Xaro, cantant i piano; Lluís, guitarra; Illa, bateria i Joan Collell, baix. I a la segona part Slinky Boo Art Oil, amb Francesc Miralta, saxo tenor; Marc Miralta, bateria; Jordi Pegenaute, guitarra i Joan Collell, baix;

Començà el concert el grup "ZEFIR", un conjunt força apanyat, el qual entre d'altres va interpretar els temes Killer, Joe, Dindi, Sob, Fantasies etc... aquest últim de factura pròpia, destacant-hi les intervencions dels saxos, Jordi i Toni, ben secundants sempre, per la resta dels seus companys.

Va cloure el concert, el grup Slinky Bop Art Oil, que ens va oferir diferents composicions, algunes de Miles Davis, Charlie Parker... i altres

Slyinky Boo Art-Oil

de collita pròpia. D'aquesta formació cal destacar el seu guitarrista, del qual vàrem gaudir d'uns força interessants solos, ben acompanyat en aquesta tasca per Francesc Miralta, al saxo tenor i la resta dels components del grup.

Pere Gisbert i Rovira

Xaro, vocalista i teclista del grup Zefir

Recomanacions pel 87

La primera recomanació per a començar aquest any, un Estomacal per a digerir unes molt bones però indigestes festes nadalenques. Després, tornarem de nou als "tours" nocturns de JAZZZZZZ, en aquesta ciutat de Granollers, són de sobres coneguts per a tots nosaltres.

I, després d'un Tour més o menys interessant, i d'un cap de setmana esgotador millor que ens sentem en un còmode silló, amb o sense copa, i ens disposem a veure un bon programa televisiu, tots els dilluns d'onze a dotze del vespre, i presentat per Juan Claudio Cifuentes; el nom, "JAZZ ENTRE AMIGOS". Per donar-hi una idea, en el primer programa d'aquest any es parlà de E.C.M., una casa discogràfica alemanya,

concretament de Munich, fundada a l'any 1969. Doncs bé, en aquests anys han enregistrat per la casa, gent com KEITH JARRETT, un pianista del que hi ha molt que parlar, i que porta a E.C.M. 15 anys. També es parlà de GARY BURTON, vibrafonista, de PAT METHENY (Guitarra) amb NANA VASCONCELOS (percusionista). Com no! també es parlà de CHICK COREA, i de JAMES MODDY, saxofonista i flauta, amb un gran estil personal.

Així és que queda recomanat un programa que es salva d'entre tants i tants.

Vicki AMADOR

Los libros

José Bauzá "Jazz: Grabaciones Maestras" (Los inicios y los años veinte), Ediciones del Instituto de Estudios Juan Gil Albert, Alicante. Distribuidora: La Tierra Libros, Pintor Gisbert, 7, 03005, Alicante.

Sin exagerar, creo que este libro es la mejor obra sobre jazz que se haya escrito en España. Pepe Bauzá es uno de estos viejos aficionados que no se contenta con escuchar los discos que le gustan sino que, movido por su amor a nuestra música, se ha pasado casi diez años redactando este verdadero monumento.

Siguiendo la pauta de la "Discographie Critique" de Hugues Panassié, Bauzá describe y analiza los discos más importantes que se han editado desde 1917 hasta 1929. Pero su análisis es mucho más amplio que el de Panassié ya que su libro abarca unas 560 páginas solamente para los años 1917-1929, así que, supongo que seguirán por lo menos 3 o 4 tomos más si Dios le presta vida y salud a nuestro amigo Pepe.

Además, Bauzá tuvo la feliz idea de

entremezclar con los análisis de los discos una reseña de los acontecimientos más importantes ocurridos durante todos estos años, tanto en el campo musical en general como en las demás artes: la política, etc.

Bauzá también traza una historia muy penetrante y aguda de la prehistoria e historia del jazz antes de la aparición del gramófono.

Su libro está escrito en un estilo muy ameno y fluido que hace su lectura verdaderamente apasionante.

Los únicos pequeños lunares que he podido encontrar es la falta de su índice de nombres, muy útil en este tipo de obra y quizás su entusiasmo un poco desmedido hacia músicos blancos como Red Nichols y Frank Guarante.

En todo caso, recomiendo calurosamente este libro a mis lectores. Han de pedir este libro urgentemente, vender, si hace falta, hasta la mujer, los niños y la suegra para poder adquirirlo.

Alfredo Papo i Papo

Robert "Bobby" Hutcherson

Los Angeles, California, 1941
Vibrafon, Marimba, composició

Quasi es pot dir que la música, o més ben dit, el culte per ella, ve de pares a fills. Aquest cas en particular, ve de germana a germà, ja que aquesta era una coneguda cantant, que es deia Renée Robin, i ja se sap, que quan una cosa, la "mames" des de petit, a la fi acaba seduïnt-te.

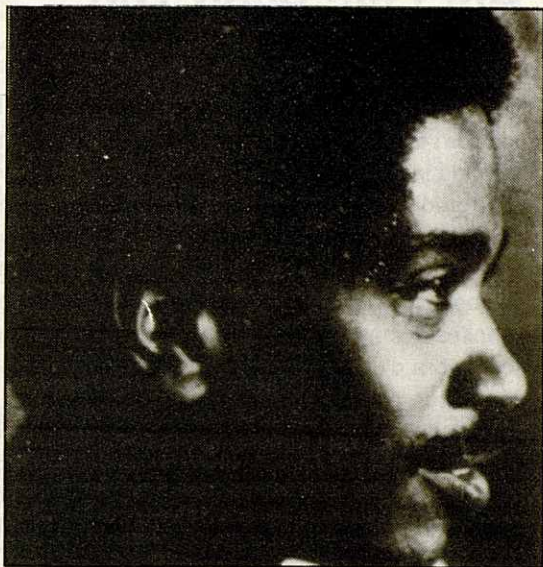
En el cas de Bobby que en el seu temps d'infantesa, va estar sumergit en aquests aires, bons aires, per cert, que no volen cap mal a ningú, i ja s'anava fent gran, quan als quinze anys, li arribar als seus dits, un disc del monstre "bopper" del vibrafon, Milt Jackson, que va ésser clau i determinant, d'aquesta seducció.

Bobby creixia, i gaudint de l'inestimable ajut del pianista Terry Trotter, estudia vibrafon amb Dave Pike, i va ésser en aquest període, quan té els seus primers contractes a Los Angeles, amb músics per ell molt importants, com eren Billy Mitchell, Curtis Amy, o Al Grey d'entre altres. A la fi, decideix afincar-se a Nova York, aprofitant algunes actuacions, que van tenir lloc a la ciutat dels gratacels, tocant amb Al Grey o Billy Mitchell.

I és en aquesta gran ciutat, on comença a col.laborar amb el conegut saxofonista Jackie McLean, participant amb unes gravacions dels albums "Action" i "Destination... out!". Mentre tant, Eric Dolphy, veient l'alt grau de mestratge del nostre protagonista, l'invita a participar en la realització del disc "Out To Lunch".

Tenint aquests sabrosos contactes, és clar pensar que se li van obrir un munt de portes, i és quan es dona ràpidament a conèixer, treballant amb gent tant important com Hank Mobley, Sam Rivers, Wayne Shorter, Joe Henderson, Archie Shepp, i algun altre improvisador més. És amb Archie Shepp, que va grabar i participar en el Festival de Newport de l'any 1965.

Sembla ser que Bobby s'enyorava de la terra que el va veure nèixer, i s'entorna a la costa occidental dels Estats Units, establint-se definitivament a San Francisco, on col.labora amb Gil Fuller, realitzant algunes gravacions amb el seu propi nom i al costat del baterista Tony Williams i del guitarrista Grant Green; en aquest període de temps, s'inclina més per extorssionar la marimba, i realitza una gira de concerts per Europa i Japó.

En el transcurs de 1969 a 1971 crea un quintet amb el saxofonista Harold Land, junt a "Reggie" Johnson, al contrabaix, Stanley Cowell, piano, Hal Galper, piano, i Joe Chambers, a la bateria.

Lavors, col.labora molt activament amb molts altres gegants "boppers" i "Free Jazz men" dels que podem destacar-ne, Freddie Hubbard, trompeta, George Duke, piano, McCoy Tyner, piano, o el saxofonista Hadley Caliman, d'entre molts d'altres.

Malauradament, Bobby a sigut sempre un músic poc valorat, ja que ha tingut que fer la ingrata tasca, d'executar diversos estils. Un exemple, quan va col.laborar amb Archie Shepp, es va mostrar com un gran autèntic "free man", amb un tema com "Rufus", que ens feia suposar la seva total adhesió a la "nova onada". La veritat és que en aquell moment ja perteneixia als fonaments del "New Hard bop".

És un dels pocs músics contemporanis, que d'una manera absoluta, dominen el llenguatge bopístic donant-li un caire més actual en la justa mesura. Juntament amb el treball de Milt Jackson, el de Bobby Hutcherson a sigut l'aportació més clara i contundent del sentir del actual vibrafon afro-americà.

Jaume Sararols i Oliveros

ENREGISTRAMENTS IMMEMORIALS

Hot Lips Page Trio

No serà massa desafortunat dir que el jazz és la música de la casualitat. Moltes vegades una trobada inesperada, un moment feliç, un dia únic, una predisposició adequada, és a dir, una sèrie de circumstàncies que coincideixin, han fet del jazz sessions i moments històrics. És clar que aquest fet esdevé igualment en quasi totes les manifestacions artístiques, per això de vegades tota l'obra d'un pintor es concentra amb quatre o cinc obres, o la d'un músic en una sola partitura.

En el jazz és encara més complexa, perquè seguint una música col·lectiva, de participació, d'ambient, càlida i plena d'idees es fa francament difícil d'inspirar-se dins la fredor d'un estudi de gravació.

Si més no, gràcies a aquest meravellós invent com és el de l'eternització del só, podem avui gaudir dels moments més afortunats de músics ja disortadament desapareguts.

Oran Thaddeus (Hot Lips) Page, nasqué el 27 de gener de 1908 a Dallas (Texas), i morí el 5 de novembre de 1954 al Harlem Hospital de Nova York. Estudià varis instruments que dominava perfectament: piano, saxofon, trombó, i més tard la trompeta, instrument que tots els afeccionats al jazz el coneixem. Però abans tot, cal remarcar la importància d'aquest músic -al que mai se l'hi ha fet la justícia que mereix- com a intèrpret de blues. Podríem quasi bé afegir-hi una mica d'entusiasme que Hot Lips Page ha sigut el millor trompetista de blues. Cap més músic, n'hi el propi Armstrong arribar a digerir i donar tanta força i qualitat en l'interpretació del blues com Lips Page.

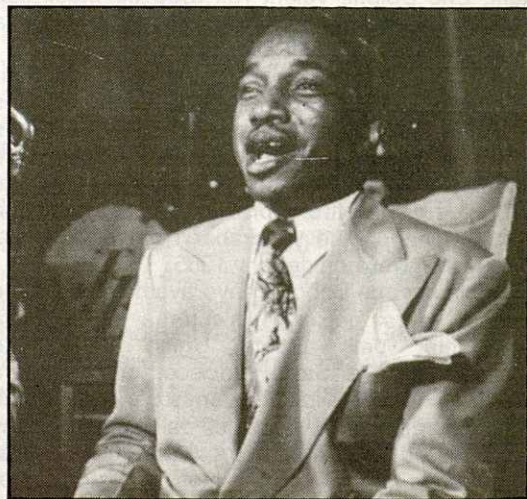
Lips Page havia però, conegut i treballat amb gent com Bessie Smith, Ida Cox, i l'àvia del "blues del quitrà" Ma Rainey. Disortadament però, encara trobem poques gravacions importants en aquest músic gegant del jazz, degut a les pressions de les cases

enregistradores a les que es veu forçat a interpretar temes si més no, comercials.

Més, el "miracle" es produeix el dia 10 de desembre del 1940, quan als estudis de gravació de la RCA, es reuneix ell, amb el guitarrista també de blues Teddy Bunn, i que acabarà d'arrodonir-se amb el baix Ernest Hill, enregistrant cinc temes de blues, del propi Hot Lips Page i el no menys important pianista Leonard Feather, el qual també intervè en un dels enregistraments.

Aquestes cinc gravacions que sense cap mena de dubtes passen a la història del jazz, com una de les més importants aportacions del "blues del quitrà" (Blues de la ciutat), després del període de les grans cantants ja esmentades, sortiren al mercat sense cap mena de succés, i ràpidament oblidades. Avui podem donar-nos compte de la importància d'aquesta afortunada sessió. Tant la intervenció de Lips Page com el coixí constant de Teddy Bunn, són definitives úniques, sublimes.

segueix a la pág. següent

Hot Lips Page

Quan hom acaba d'escoltar les cinc obres mestres del blues que ells varen crear, possiblement sense donar-hi la importància que calia, hom es dona compte de la grandesa que tenen les obres d'art quan arriben al punt més alt de realització. Destacant de les cinc: JUST ANOTHER WOMAN -possiblement la millor-THISSTY MAMA BLUES i MY FIGHTIN'GAL en les que la intervenció de Teddy Bunn és una constant d'idees afortunades i que omple tota la intervenció de Lips Page sens atur. El diàleg que s'estableix entre ells dos no es pot descriure amb paraules, no n'hi ha, és massa important. res hi falta i res i sobra, és definitiu, com totes les grans obres d'art.

D'aquests cinc temes de blues, al mercat espanyol solament n'aparegueren dos, en un disc de 78 r.p.m. cap al 1947: JUST ANOTHER WOMAN I MY FIGHTIN'GAL.

Dades tècniques:

JUST ANOTHER WOMAN (L. Feather) M. BS058150-1

(1) Hot Lips Page (vtb)(vocal)

Teddy Bunn (g)

Ernest (Bas) Hill (b)

DO IT, IF YOU WANNA (H.L. Page) Matrix BS058153-1

Hot Lips Page (tp)(vocal)

Teddy Bunn (g)

Ernest (Bas) Hill (b)

Leonnard Fetaher (p)

THIRSTY MAMA BLUES (L. Feather) M.BS0588149-1

Hot Lips Page (tp)

Teddy Bunn (g) (vocal)

Ernest (Bas) Hill (b)

EVIL MAN'S BLUES (L. Feather) Matrix BS058152-1

Hot Lips Page Ttp)(vocal)

Teddy Bunn (g)

Ernest (Bas) Hill (b)

MY FIGHTIN'GAL (L. Feather) Matrix BS058151-1

Hot Lips Page (tp)(vocal)

Teddy Bunn (g)

Ernest (Bas) Hill (b)

Leonnard Feather (p)

(1) Cal esmentar que ens els primers 12 compassos, Lips Page interpreta amb trombó de vares, sorprenent i d'una qualitat insidcutible. Unica vegada amb tota la seva carrera musical que fa servir aquest instrument amb una grabació.

Jordi Vall i Escriu

NOTICIES DES DE ARGENTINA

Nuestro corresponsal en Buenos Aires, Max Seligmann nos informa que tuvo lugar en Santa Rosa entre el 13 y el 16 de noviembre de 1986 el 2º Festival de Jazz Tradicional, en homenaje a Jelly-Roll Morton.

El éxito de público fue muy notable y participaron en estas jornadas la Creole Jazz Band, la Small, la Delta, el grupo de Jazz de Santa Rosa, la cantante Ethel Ferrari acompañada por el pianista Rodríguez Jurado, el pianista Tony Salvador, La Trigueña y la cantante Laura Visini.

Hubo varios conciertos y desfiles callejeros que testimoniaron de la gran afición al jazz de los "fans" de Santa Rosa.

FE D'ERRADES

A l'exemplar nº 26 i en l'article signat per Jordi Vall i Escriu titolat "Enregistrament Immemorial" on es fa esment del solo de trompeta de Cootie Williams, es volia dir Rex Stewart.

Hi col.laboren:

JAZZ CLUB GRANOLLERS

Pere Crusellas i Solsona, Esteve Colomer i Brossa, Lluís Sitjes i Planas, Jaume Sararols, Alfredo Papo, Josep Vadell i Mllà, Jordi Vall i Escriu, Santiago Guix i Quincoces, Jaume Segarra i Farrés, Joan Ramon, Pere Gispert, Miquel Jurado, Didac Valls, Lluís Pocarull, Vicky Amador. Nestor R. Ortiz Oderigo i Max Seligmann (Corresponçals de Buenos Aires-Argentina).

Bob Andersen (Corresponçal de Dinamarca).

Fotografia: Pere Espauella i Bufia

Fotocomposició: Sitjes-Publicitat

Imprimeix: Instant Copy-Granollers

Publicitat: Sitjes

Dipòsit Legal: B-2472-1984

Domicili Social:

Ricomà, 72 - Tel. 870 06 99

GRANOLLERS

mobles POU

DECORACIO
PROJECTES
LLUMS

Carrer Anselm Clavé, 35
Tels. 870 03 60 - 870 39 43
Granollers